

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 65.342 van 19 maart 1997
in de zaak A. 71.167/IV-16.300.**

In zake : Patrick COLSON,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. RUITERS en E. JAGENEAU,
kantoor houdende te TONGEREN,
Riddersstraat 9

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. STAELENS,
kantoor houdende te BRUGGE,
Canadesen Hof,
Bevrijdingslaan 4, bus 1.

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Patrick COLSON
op 20 september 1996 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van
9 juli 1996 van de Vlaamse minister van Binnenlandse
Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting,
waarbij aan de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij
Limburg machtiging wordt verleend tot onteigening, met
toepassing van de spoedprocedure, voor de realisatie van
de grindgebieden "Meerheuvel" in Dilsen-Stokkem en
"Boterakker" in Kinrooi;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
G. DEBERSAQUES;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 16 december 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. JAGENEAU, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat N. DE CLERCQ, die loco Advocaat B. STAELENS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur G. DEBERSAQUES;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker verklaart pachter te zijn van percelen landbouwgrond "gelegen te Dilsen-Stokkem, ter plaatse genoemd 'Meerheuvel'"; dat deze percelen begrepen lijken te zijn in het ont-eigeningsplan voor het grindwinningsgebied Meerheuvel (Dilsen-Stokkem); dat verzoeker dus geen percelen in pacht lijkt te hebben die zijn opgenomen in het ont-eigeningsplan voor het grindwinningsgebied Boterakker (Kinrooi); dat derhalve in zoverre het beroep gericht is tegen de machtiging tot onteigening die wordt verleend voor de realisatie van het grindgebied "Boterakker" in Kinrooi niet is aangetoond dat verzoeker het rechtens vereiste belang bezit;

Overwegende dat als moeilijk te herstellen ernstig nadeel verzoeker doet gelden ten eerste dat

indien de onteigening doorgang vindt hij zijn volledige plantage zal moeten afstaan, ten tweede dat hij in totale onzekerheid leeft wat betreft de toekomst, namelijk "of het nog zin heeft verdere onderhoudsbeurten en andere investeringen uit te voeren aan zijn plantage (snoeiwerken, bemesten, vorstvrij maken, enz.)", ten derde dat indien de onteigening doorgaat, hij nutteloze investeringen gedaan zal hebben, ten vierde dat, nu de onteigeningsprocedure nog niet vóór de vrederechter is ingezet, een schorsing de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Limburg ertoe kan bewegen "om af te zien van de voorgenomen onteigening gezien het ontbreken van de hoogdringendheid en de afwezigheid van algemeen belang, zoals hoger uitvoerig uiteengezet";

Overwegende wat het eerste en het derde punt betreft, dat de onteigening maar doorgang zal vinden wanneer de vrederechter ze uitspreekt; dat hij ze niet zal uitspreken wanneer hij het bestreden onteigeningsbesluit onwettig acht; dat in zijn arrest nr. 51/95 van 22 juni 1995 en in zijn eerdere arresten waar het in dat arrest naar verwijst, het Arbitragehof de wettigheidscontrole van de gewone rechter ter zake van onteigeningen gelijkwaardig heeft bevonden met die van de Raad van State; dat uit een en ander volgt dat het eerste en het derde nadeelgegeven die verzoeker doet gelden, rechtens niet relevant zijn;

Overwegende wat het vierde punt uit verzoekers uiteenzetting betreft, dat nu, naar het oordeel van het Arbitragehof, de rechtsbescherming die de vrederechter biedt evenwaardig is met die geboden door de Raad van State, deze laatste er bezwaarlijk om verzocht kan worden ertoe bij te dragen dat de gerechtelijke procedure wordt voorkomen;

Overwegende ten aanzien van het tweede punt, dat het daar beschreven nadeel niet concreet genoeg is

uiteengezet opdat het de voor een schorsing vereiste ernst zou vertonen, meer bepaald wat de omvang betreft;

Overwegende dat nu de schorsingsvoorwaarde omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is vervuld, de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 1900 zevenennegentig, door de IVe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.